

ความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

LEARNERS'S NEEDS TO STUDY IN GRADUATE PROGRAM IN TEACHING THAI AS A FOREIGN LANGUAGE

นพเก้า ณ พัทลุง^{1*}

Noppakao Naphatthalung ^{1*}

^{1*} สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

^{1*} Department of Curriculum and Instruction Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla

Received: January 16, 2021, Revised: February 28, 2021, Accepted: March 3, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง มีจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 มากกว่าเพศชายจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุไม่น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู/อาจารย์หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.03 2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภายใน 3 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 44.36 และต้องการศึกษาต่อมากกว่า 3 ปี จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 55.64 3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยานิพนธ์และศึกษารายวิชา จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 57.44 ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบสารนิพนธ์และศึกษารายวิชา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.46 และต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยานิพนธ์อย่างเดียวจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ 4) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (ตั้งแต่ 17.00 น. เป็นต้นไป) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษภาคเรียนฤดูร้อน (มีนาคม-เมษายน) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และต้องการศึกษาต่อภาคปกติ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ 5) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ต้องการศึกษาแบบการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ และต้องการศึกษาแบบเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาให้ความรู้ จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 78.27 มากที่สุด 3 ลำดับแรก 6) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ด้านการพัฒนาสื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 82.31 ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 75.64 มากที่สุด 3 ลำดับแรก 7) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการนำไปใช้พัฒนางานมากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 ต้องการพัฒนาความรู้ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 และต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความต้องการของผู้เรียน การศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

*Corresponding author. Tel.: 061 794 5619

Email address: nop_pakao@hotmail.com

Abstract

The objective of this research was to study the learners' needs of pursuing Master of Education program in the field of teaching Thai as a foreign language. The research instrument was the questionnaire measuring the learners' needs to pursue a Master of Education program in the field of teaching Thai as a foreign language. Data analysis was executed by using frequency distribution and finding the percentages. The results indicated that 1) the number of female respondents was 345, representing 88.46%, while that of male respondent was 45 people or 11.54%; 140 respondents were under 30 years old, representing 35.90%, and most of the respondents were teachers from the government agencies, 82 people or 21.03%. 2) Most of the respondents planned to further their study within three years (173 people or 44.36%) and 217 people or 55.64% expected to graduate more than three years. 3) 224 respondents or 57.44 % anticipated to choose a thesis plan and coursework, whereas 111 respondents or 28.46% opted to choose a thematic plan plus coursework, and 55 people or 14.10% preferred the thesis plan only. 4) The majority of respondents (255 respondents or 65.38%) intended to study at the weekend (Saturday and Sunday); 57 people or 14.62% preferred after office hours (17.00 pm. onwards); 23 people or 5.90% during summer semester (March-April), and 55 people or 14.10% during regular semesters. 5) Regarding teaching/learning approach, 315 respondents or 80.77% favored a lecture-based approach, whereas 305 people or 78.27% would rather go online particularly by using social media including learning with native speakers. 6) 325 people or 83.33% were interested in teaching and learning Thai as a foreigner language, while 321 people or 82.31% were interested in the development of Thai language teaching materials, and 295 people or 75.64% were interested in the development of Thai language course as a foreigner language. These courses received the top three rankings of all. 7) With respect to learning goals, 155 people or 39.74% applied their knowledge for career development, whereas 110 people or 28.21% enhanced their knowledge and 125 people or 32.05% earned a higher degree.

Keywords: Learner's Need, Further study of the Master of Education program, Teaching Thai as a Foreign Language

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ภาษาไทยจึงได้ถูกกำหนดให้เด็กไทยทุกคนได้เรียน เป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

นอกจากภาษาไทยได้ถูกกำหนดให้เด็กไทยได้เรียนแล้ว ญัฐวดี สภาพรต (2553) กล่าวว่า การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศกำลังเป็นที่แพร่หลาย มีชาวต่างประเทศสนใจและต้องการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากขึ้น สอดคล้องกับ รุ่งฤดี แพลงคร (2560) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสนใจเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงเกิดขึ้น และมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ เห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเข้ามาเรียนในสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชนหลายแห่งในประเทศไทย รวมทั้งสถาบันการศึกษาในต่างประเทศหลายแห่งก็เปิดสอนภาษาไทยด้วยเช่นกัน

หลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น จำแนกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) หลักสูตรระดับปริญญาบัตร เป็นหลักสูตรที่จัดให้แก่ผู้เรียนที่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท 2) หลักสูตรเฉพาะด้านเป็นหลักสูตรภาษาไทยที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรใหญ่ เช่น วิชาภาษาไทยที่อยู่ในหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา 3) หลักสูตรระยะสั้น เป็นหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้เรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง 4) หลักสูตรพิเศษ เป็นหลักสูตรที่ผู้สอนจัดตามจุดประสงค์ของผู้เรียน และ 5) หลักสูตรเร่งรัด เป็นหลักสูตรในช่วงเวลาสั้นๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนที่มีเวลาน้อย (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2552) นอกจากนี้ ยังมีหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ในโรงเรียนนานาชาติ หลักสูตรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ล้วนต้องอาศัยผู้สอน หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสอนอย่างดี เพราะผู้สอนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้

ข้อจำกัดประการหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คือ ปัญหาการขาดแคลนผู้สอน หรือผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการสอน การวัด การประเมินผล และสื่อการเรียนการสอน (ญัฐวดี สภาพรต, 2553) นอกจากนี้ผู้สอนในปัจจุบันจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการสอน การวัด การประเมินผล และสื่อการเรียนการสอนแล้ว จะต้องสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองจากการศึกษาวิจัย และสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ด้วย ในการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ช่วยผลิตบัณฑิตด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ตามที่ เรณูมาศ มาอุ่น (2559) กล่าวว่า หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเป็นหลักสูตรที่ประกอบด้วย ประสบการณ์ทางวิชาการเฉพาะด้านขั้นสูงที่ลุ่มลึก เพื่อความเป็นนักวิชาการชั้นสูงในสาขาวิชานั้น ๆ ของผู้เรียน มุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองจากการค้นคว้าวิจัย และสามารถนำองค์ความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ

ดังนั้น สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองจากการค้นคว้าวิจัย และสามารถนำองค์ความรู้นั้นไปใช้ในการพัฒนาประเทศชาติ พบว่า ปัจจุบันมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เช่น รายวิชาของมหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ไม่มีสถาบันการศึกษาใดที่มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง รวมทั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ของไทย มหาวิทยาลัยทักษิณในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ จึงต้องพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลิตบัณฑิตทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ที่มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ จากการวิจัยทางด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว จะสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ (2561) คือ “มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชน ภายในปี 2580” แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 กลยุทธ์ ข้อ 1.1 คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มีมาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับนานาชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และโครงการ/กิจกรรมสำคัญข้อ 1.1.4 คือ โครงการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ และรายวิชาที่ชาวต่างชาติสามารถเข้าเรียนได้

หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรที่มีคุณภาพจะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรวางไว้ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้หลักสูตรมีคุณภาพ เช่นกัน กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนั้น Tabá (1962) ได้กล่าวว่าประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์ความต้องการ 2) กำหนดจุดมุ่งหมาย 3) คัดเลือกเนื้อหาสาระ 4) จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ 5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) จัดรวบรวม ประสบการณ์การเรียนรู้ 7) กำหนดวิธีวัดและประเมินผล ในขั้นตอนที่ 1 ตามที่กล่าวข้างต้น ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญในการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ในหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่ต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และวิเคราะห์ ความต้องการที่จำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จะส่งผลให้หลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นมีคุณภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

สุมิตร สุวรรณ และจันทร์ทิมา จำนงนารถ (2554) ได้สำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของครู และบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ภาคตะวันตก ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดนครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการศึกษาต่อที่คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 และไม่มีความต้องการศึกษาต่อ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 มีความต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทในสาขาวิชาต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว และ สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ และสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว นอกจากนี้ ยังมีความต้องการให้จัดการศึกษา นอกเวลาราชการในวันเสาร์และอาทิตย์ ทุนการวิจัย หรือทุนการศึกษาบางส่วน รวมทั้งห้องทำงานสำหรับนิสิตพร้อมเครื่อง คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

ปัญญา อนันตนาชัย และคณะ (2560) ได้พัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปการจัดการ สถาบัน รัชต์ภาคย์ แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สำรวจความต้องการของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาหลักสูตร และขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงหลักสูตรที่ผ่านการพัฒนาผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างด้านเนื้อหาวิชา ได้แก่ รายวิชาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อการตัดสินใจ รวมถึง ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก

สุรินทร์ เมทะนี (2559) ได้พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนสาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก ในระดับปริญญา บัณฑิตของประเทศไทยโดยวิธีการเทียบเคียง ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานหลักสูตรและการเรียนการสอนนาฏศิลป์ตะวันตก ในสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สภาพปัจจุบันและความต้องการ

ในการพัฒนาหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตกในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการปฏิบัติ และมีความต้องการในการพัฒนา คือ สิ่งแวดล้อมในการเรียน ด้านอนุรักษ์และสร้างสรรค์วัฒนธรรม ด้านพัฒนาการเรียนการสอน ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านปรัชญา ความต้องการและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลการวิเคราะห์เทียบเคียงหลักสูตรนาฏศิลป์ตะวันตกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลการดำเนินงานต่างจาก Victorian College of Art

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ กลุ่มนิสิต/นักศึกษา ที่ศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาภาษาไทย หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ บุคลากรทางการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Cochran (1977) กรณีที่ไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน คำนวณที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นได้ 5% และสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.50 คำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน เก็บแบบสอบถามได้จริง จำนวน 390 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม และความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. สร้างแบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) 2) ความต้องการในการศึกษาต่อเป็นแบบสำรวจรายการ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความสอดคล้องโดยหาค่า CVI (Content Validity Index) ด้านความต้องการในการศึกษาต่อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้านความสอดคล้องสัมพันธ์ มีค่า 0.67-1.00 ด้านความชัดเจนมีค่า 0.67-1.00
4. นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงให้แบบสอบถามสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สอบถามความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ในการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	45	11.54
	หญิง	345	88.46
	รวม	390	100.00
อายุ	น้อยกว่า 30 ปี	140	35.90
	30 – 40 ปี	120	30.77
	41 ปี ขึ้นไป	130	33.33
	รวม	390	100.00
อาชีพ	กำลังศึกษาปริญญาตรีทางการศึกษา	70	17.95
	กำลังศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ	73	18.72
	ครู/อาจารย์หน่วยงานภาครัฐ	82	21.03
	ครู/อาจารย์หน่วยงานภาคเอกชน	75	19.23
	บุคลากรทางการศึกษาภาครัฐ	43	11.03
	บุคลากรทางการศึกษาภาคเอกชน	22	5.64
	อาชีพส่วนตัว	25	6.41
	รวม	390	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง มีจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 มากกว่าเพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.90 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู/อาจารย์หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.03

ตอนที่ 2 ความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระยะเวลาในการตัดสินใจเพื่อศึกษาต่อ

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ	
ระยะเวลาในการตัดสินใจเพื่อศึกษาต่อ	ภายใน 3 ปี	173	44.36
	มากกว่า 3 ปี	217	55.64
รวม	390	100.00	

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภายใน 3 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.36 และต้องการศึกษาต่อมากกว่า 3 ปี จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 55.64

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแผนการศึกษา

	ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
แผนการศึกษา	วิทยานิพนธ์อย่างเดียว	55	14.10
	วิทยานิพนธ์และศึกษารายวิชา	224	57.44
	สารนิพนธ์และศึกษารายวิชา	111	28.46
	รวม	390	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยานิพนธ์ และศึกษารายวิชา จำนวน 224 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.44 ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบสารนิพนธ์และศึกษารายวิชา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.46 และต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยานิพนธ์อย่างเดียวจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับช่วงเวลาการเรียนการสอน

	ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเวลาการเรียนการสอน	ภาคปกติเวลาราชการ	55	14.10
	ภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (ตั้งแต่ 17.00 เป็นต้นไป)	57	14.62
	ภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (เสาร์ – อาทิตย์)	255	65.38
	ภาคพิเศษภาคเรียนฤดูร้อน (มีนาคม – เมษายน)	23	5.90
	รวม	390	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 255 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.38 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (ตั้งแต่ 17.00 เป็นต้นไป) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษภาคเรียนฤดูร้อน (มีนาคม-เมษายน) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และต้องการศึกษาต่อภาคปกติ จำนวน 55 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน (ตอบได้หลายข้อ)

	ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการเรียนการสอน	การบรรยายในชั้นเรียน	315	80.77
	การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์	305	78.21
	การศึกษาดูงานในประเทศ	85	21.79
	การศึกษาดูงานต่างประเทศ	95	24.36
	การฝึกปฏิบัติจริงในประเทศ	295	75.64
	การฝึกปฏิบัติจริงในต่างประเทศ	100	25.64
	การเชิญอาจารย์ในประเทศมาให้ความรู้	290	74.36
	การเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาให้ความรู้	305	78.21

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ต้องการศึกษารูปแบบการเรียนผ่านสื่อออนไลน์ และต้องการศึกษาแบบเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาให้ความรู้ จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 78.27 มากที่สุด 3 ลำดับแรก

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ที่สนใจ (ตอบได้หลายข้อ)

	ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
รายวิชาที่สนใจ	หลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	295	75.64
	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	325	83.33
	สื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	321	82.31
	การวัดและประเมินผลภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	295	75.64
	วรรณคดี/วรรณกรรมในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	260	66.67
	การวิจัยภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	130	33.33
	ไวยากรณ์ไทยเพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	160	41.03
	ภาษาศาสตร์เพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	160	41.03

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ด้านการพัฒนาสื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 82.31 ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านการวัดและประเมินผลภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 75.64 มากที่สุด 3 ลำดับแรก

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการศึกษาต่อ

	ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลในการศึกษาต่อ	เพิ่มวุฒิการศึกษา	125	32.05
	พัฒนาความรู้	110	28.21
	พัฒนางาน	155	39.74
	รวม	390	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการนำไปใช้พัฒนางานมากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 ต้องการพัฒนาความรู้ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 และต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นสาขาที่ยังเป็นที่ต้องการสำหรับผู้ที่เข้าศึกษาต่อ เพราะชาวต่างชาติสนใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น แต่ยังมีขาดแคลนผู้สอนผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย ความรู้ทางการสอนและความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการวิจัย สอดคล้องกับ รุ่งฤดี แผลงสร (2560) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสนใจเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงเกิดขึ้นและมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ เห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเข้ามาเรียนในสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชนหลายแห่งในประเทศไทย รวมทั้งสถาบันการศึกษาในต่างประเทศหลายแห่งก็เปิดสอนภาษาไทยด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่พัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถในการวิจัยและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ที่บุคคลต้องการมาพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับ เรณูมาศ มาอุ่น (2559) กล่าวว่า หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเป็นหลักสูตรที่ประกอบด้วยประสบการณ์ทางวิชาการเฉพาะด้านขั้นสูงที่ลุ่มลึก เพื่อความเป็นนักวิชาการชั้นสูงในสาขาวิชานั้น ๆ ของผู้เรียน มุ่งหวังให้

ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองจากการค้นคว้าวิจัย และสามารถนำองค์ความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมิตร สุวรรณ และจันทิมา จานงค์นารถ (2554) พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ร้อยละ 71.10 และงานวิจัยของ อานันท์ นิรมล, ชัชวาล ชุมรักษา และชรรค์ชัย แซ่แต้ (2559) พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ร้อยละ 78.17

นอกจากนั้น ผลการศึกษาพบว่า 2) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อทั้งแผนการศึกษาแบบวิทยาลัยนอร์มัลอย่างเดียว และแผนการศึกษาแบบวิทยาลัยนอร์มัล/สารนิพนธ์และศึกษารายวิชา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามมีความหลากหลายทั้งในด้านของความรู้และประสบการณ์ เช่น บางกลุ่มที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เช่น ครูชำนาญการพิเศษและครูเชี่ยวชาญ มีความรู้ ประสบการณ์การสอนภาษาไทย และมีความสามารถในการวิจัยเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะทางการสอนภาษาไทย กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยาลัยนอร์มัลอย่างเดียว แต่บางกลุ่ม เช่น กลุ่มนิสิต/นักศึกษาเพิ่งจบปริญญาตรี/ปริญญาโท หรือครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานทางการสอนภาษาไทยไม่มากนัก กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยาลัยนอร์มัล/สารนิพนธ์ และศึกษารายวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อานันท์ นิรมล, ชัชวาล ชุมรักษา และชรรค์ชัย แซ่แต้ (2559) พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทยาลัยนอร์มัลและศึกษารายวิชา 3) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อภาคปกติเวลาราชการ ภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์) ภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (ตั้งแต่ 17.00 เป็นต้นไป) และภาคพิเศษภาคเรียนฤดูร้อน (มีนาคม-เมษายน) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามมีความหลากหลายทั้งในด้านของอาชีพ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่มีความต้องการศึกษาภาคปกติเป็นกลุ่มที่ลาศึกษาต่อจากงานประจำ หรือกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำงานต้องการศึกษาในภาคปกติในเวลาราชการมีความเห็นว่าได้เรียนอย่างเต็มที่ ไม่ต้องกังวลเรื่องงานที่ทำอยู่ สำหรับกลุ่มที่มีความต้องการศึกษาภาคพิเศษในภาคเรียนฤดูร้อน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ทำงานในต่างจังหวัดที่เดินทางไกล หากเรียนในภาคพิเศษ (ภาคเรียนฤดูร้อน) จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และมีเวลาทุ่มเทในการเรียนอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับกลุ่มที่มีความต้องการศึกษาภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) เป็นกลุ่มที่ทำงานในต่างจังหวัด หรือต่างอำเภอที่เดินทางมาไม่ไกลมาก สามารถเดินทางมาเรียนเสาร์-อาทิตย์ได้ และมีเวลาทุ่มเทในการเรียนอย่างเต็มที่ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) มากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ บุญส่ง ไชเกษ และเลขา สมยีน (2552) สุมิตร สุวรรณ และจันทิมา จานงค์นารถ (2554) และงานวิจัยของ อานันท์ นิรมล, ชัชวาล ชุมรักษา, และชรรค์ชัย แซ่แต้ (2559) ศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) มากที่สุด 4) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่นแบบบรรยายในชั้นเรียน แบบการเรียนผ่านสื่อออนไลน์ และแบบเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาให้ความรู้ เนื่องจากแต่ละบุคคลมีสไตล์การเรียนรู้ หรือวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ดังที่ Grasha & Reichman (1985 อ้างถึงใน อัจฉรา ธรรมาภรณ์, 2531) กล่าวว่า สไตล์การเรียนรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น บางคนมีสไตล์การเรียนรู้แบบอิสระ (Independent) มีลักษณะเป็นคนชอบคิดและกระทำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง บางคนมีสไตล์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant) มีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชา เข้าชั้นเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนมากที่สุด และมีส่วนร่วมน้อยมากในกิจกรรมนอกหลักสูตร 5) ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจเนื้อหาต่าง ๆ ที่ต่างกัน เช่น หลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วิจัยทางการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและภาษาศาสตร์ เพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากแต่ละบุคคลมีความสนใจและความถนัดที่แตกต่างกัน 6) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการนำไปใช้ในการพัฒนางาน พัฒนาความรู้ และเพิ่มวุฒิการศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาในทุกๆระดับ โดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาที่พัฒนาทั้งความรู้ การพัฒนาความสามารถในการสร้างองค์ความรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างดี มีประโยชน์ในการทำงานและประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิจัย

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 มากกว่าเพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู/อาจารย์หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.03 2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภายใน 3 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 44.36 และต้องการศึกษาต่อมากกว่า 3 ปี จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 55.64 3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทย์และศึกษารายวิชา จำนวน 224 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.44 ต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบสารนิพนธ์และศึกษารายวิชา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.46 และต้องการศึกษาต่อแผนการศึกษาแบบวิทย์อย่างเดียวจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ 4) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษนอกเวลาราชการ (ตั้งแต่ 17.00 เป็นต้นไป) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 ต้องการศึกษาต่อภาคพิเศษภาคเรียนฤดูร้อน (มีนาคม-เมษายน) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และต้องการศึกษาต่อภาคปกติ จำนวน 55 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.10 ตามลำดับ 5) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ต้องการศึกษาแบบการเรียนผ่านสื่อออนไลน์ และต้องการศึกษาแบบเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาให้ความรู้ จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 78.27 มากที่สุด 3 ลำดับแรก 6) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ด้านการพัฒนาสื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 82.31 ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และด้านการวัดและประเมินผลภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 75.64 มากที่สุด 3 ลำดับแรก 7) ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการนำไปใช้พัฒนางานมากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 ต้องการพัฒนาความรู้ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 และต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะนำไปพัฒนาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกคน รวมทั้งชาวต่างชาติทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ขอบพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ และได้ช่วยเหลือผู้วิจัย ซึ่งส่งผลให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). **การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี.
- ณัฐวี สภาพรต. (2553). **แบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ฉบับไม่ได้ตีพิมพ์)**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญส่ง ไชเกษ และเลขา สมยีน. (2552). **รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสาขาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยความปลอดภัยของบุคลากรทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ**. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.

- ปัญญา อนัตธนาชัย และคณะ. (2560). **การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาศิลปะการจัดการสถาบัน
ระดับภาคย์**. กรุงเทพฯ: สถาบันรัชต์ภาคย์.
- มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2561). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580**. สงขลา: มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เรณูมาศ มาอ่อน. (2559). **การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ**. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 9(2),
169- 176.
- สุรินทร์ เมทะนี. (2559). **การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนสาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตกในระดับปริญญาบัณฑิต
ของประเทศไทยโดยวิธีการเทียบเคียง (วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ฉบับไม่ได้ตีพิมพ์)**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.
- อานันท์ นิรมล, ชัชวาล ชุมรักษา, และขรรค์ชัย แซ่แต้. (2559). **รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ความต้องการศึกษาต่อ
หลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ**.
สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อัจฉรา ธรรมาภรณ์. (2531). **แบบการเรียน: องค์ประกอบช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน**. วารสารศึกษาศาสตร์,
4(10), 87-88.
- Cochran, W.G. (1977). **Sampling Techniques** (3rd ed.). New York: John Wiley and Sons Inc.
- Taba, H. (1962). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Harcourt. Brace and World.